

Nagroda Waśkiewicza, Koniusza tablica

(Dokończenie ze strony 13)

Wyróżnienia otrzymali: dr **Kamila Gieba** za monografię „Lubuska literatura osadnicza jako narracja założycielska regionu” i **Marcin Radwański** za powieść kryminalną „Kolekcjoner”.

Na zdjęciu od lewej: dr Kamila Gieba, laureatka Nagrody im. Waśkiewicza Agnieszka Ginko-Humphries i Marcin Radwański.

Odbyła się jeszcze krótka promocja najnowszego numeru kwartalnika „Pasje Literackie” wydawanego przez oddział ZLP i Wojewódzką i Miejską Bibliotekę Publiczną, którego redaktorem naczelnym jest **Marcin Radwański**. Ogólnie rzecz można, iż uroczyste wręczenie Nagrody Literackiej wypadło sprawnie i było udane, mimo że – również z wiadomych względów – zabrakło kawy i słodkiego poczęstunku.

Franciszek Stroński

Rys. Barbara Medajska

Czytać albo nie czytać? – oto jest pytanie

(Dokończenie ze strony 20)

my możemy / pomóc jego / spopielatej / duszy? (o klimacie); – czy się doczekamy / Razem raju / na tej kupie / śmieci? (***); *na pajęczynie / mały pajęczek / szybuje / w przestworza / – to tylko twój / mniejszy / brat (o ojcowiznie).*

Poetę boli również ogólna znieczulica społeczna. Ludzie bardzo chętnie wypowiadają się przeciw niesprawiedliwości i krzywdzie, używają szumnych słów i krzykliwych sloganów, ale w rzeczywistości niewiele robią, by cokolwiek zmienić, by naprawdę pomóc. Ignacy Fiut pokazuje i piętnuje tę pozorną pomoc, tę udawaną filantropię: *miliony wydajemy / na instytucje wiary / a żebrzące o pomoc / dzieci w Afryce / umierają z pragnienia / i głodu / – czy ktoś ma jeszcze / sumienie? (***)*; *mała dziewczynka / w Kalifornii ma połowę / serca i marzy o śniegu / dostaje pięć ton / w prezencie / jest w niebo / wzięta (***)*; *w imię pokoju / Amerykanie / zabijają tysiące ludzi / i generała / głosząc „prawa człowieka” / – czy to da się / zrozumieć? (***)*.

Autor jest filozofem z wykształcenia i wyboru, nie może więc w jego wierszach zabraknąć rozważań filozoficznych na temat podstawowych problemów i idei, dążących do poznania a także do częściowego lub całościowego zrozumienia świata. Zastanawia się więc nad istotą Dobra i Zła, nad ludźmi, którzy ciągle oscylują pomiędzy tymi wartościami, dryfując pomiędzy istnieniem i nicością, i dla których *każda oferta / nieskończonego dobra dla ciebie / zawsze trąci / oszustwem / i prowadzi / do końca / złudzenia (***)*. Zauważa, że przeważnie widzimy i słyszymy tylko to, co chcemy, a nie to, co powinniśmy. Nawołuje do tego, by człowiek człowiekowi był człowiekiem, by szanować godność drugiego tak, jak szanujemy własną. W tych rozważaniach wtrąca też temat najbardziej aktualny, pandemiczny: *uważaj człowiecze / jeśli jeszcze jesteś / sobą / by Twoja dusza / nie pochłonęła / logiki / koronawirusa (***)*.

Niektóre z wierszy, których nie mamy nikomu czytać, zawierają dużą dawkę liryzmu. Na przykład opis drzew późnym latem *kóre wstydzą się / własnej brązowej / nagości / palcem grożą / promieniom słońca* i wokół których *świat oddycha / pajęczyną spóźnionego / lata (***)* czy też jesień nakładająca *maskę kolorowych liści, która spod powiek wyciska / ciepłe tzy / zapowiada białe / gwiazdziste / płatki*

śniegu, które będą dla ludzi białym szczęściem. Spotykamy w utworach *anielskie bociany / docieklive sikorki / stadne kawki*.

Autor nie unika również tematu miłości, choć porusza go rzadko i bardzo subtelnie. Jak każdy człowiek wrażliwy kocha, lecz nie afiszuje się z tym zbyt. Wie o tym, że tylko kwiaty nie tracą złudzeń, jednak nie zaprzecza, że i zakochani poeci – *tańczą / w suplesie / na dwa serca / i cztery ręce*, doprowadzając wieczność do zamglenia wzroku, a *miłość / najczęściej / odbiera rozum / przyciąga / dobre wspomnienia / a nawet uśmiech / na twarzy / poprzez / tzy (o miłości)*. Jednak najpiękniejszym wierszem miłosnym z tego tomiku jest **o emocjach**:

*oddechy wloką mnie
za włosy po bruku
oszałałych emocji*

*wiem wszystko
o świecie
i po co mi
ta wiedza
przecież nie rozumiem
uśmiechów
słoneczników
świergotu jaskółki*

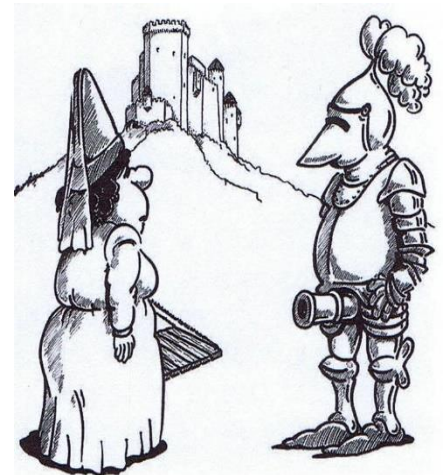
*– jedynie ciepło ręki
kobiety mówi, że
jest dobrze*

Myślę, że czytelnik nie powinien dać się zwieść przewrotnemu tytułowi książki.

Naprawdę warto ją przeczytać, nie tylko sobie, ale może i komuś.

Kalina Izabela Ziola

Ignacy S. Fiut, „Tylko nie czytaj tego nikomu”. Wydawnictwo AUREUS, Kraków 2020, s. 46.

Rys. Sławomir Łuczyński

Gazeta Kulturalna

Poezja Proza Krytyka Historia Sztuka Muzyka

Wydawca i redakcja: DOM KULTURY 97-425 ZELÓW, ul. Kościuszki 74, tel. (044) 6341098; 504630543; e-mail: andrzejdebkowski@wp.pl www.gazetakulturalna.zelow.pl

Redaktor prowadzący – **Andrzej Dębkowski**.

Współpraca: Józef Baran, Małgorzata Dębkowska, prof. Ignacy S. Fiut, Joanna Friedrich, Andrzej Gnarowski, Kazimierz Ivosse, Stefan Jurkowski, Janusz Orlikowski, prof. Maria Szyszczowska, Andrzej Walter, Tadeusz Zawadowski, Leszek Żuliński.

Współpraca techniczna: Małgorzata Kotala, Agnieszka Kowalczyk.

Redakcja nie zwraca niezamówionych materiałów. Zastrzega sobie prawo do skracania artykułów oraz zmian tytułów nadsyłanych tekstów bez uprzedniego powiadomienia autora. Skład: Andrzej Dębkowski. Druk: „TAGRAF”, 98-113 Buczek, Bachorzyn 13, tel. (043) 677-41-56.